

Î N C H E I E R E

14 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea individuală „Olaru Alexandr”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii individuale „Olaru Alexandr” împotriva Consiliului orășenesc Fălești cu privire la contestarea în parte a actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea individuală „Olaru Alexandr” și menținută hotărârea Judecătoriei Fălești din 28 octombrie 2013,

c o n s t a t ă :

La 05 septembrie 2013, ÎI „Olaru Alexandr” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășenesc Fălești cu privire la contestarea în parte a actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 14 decembrie 2012, Consiliul or. Fălești a emis decizia nr. 7/25, anexa nr. 3.3, prin care au fost stabilite cotele concrete ale taxelor locale pentru anul 2013.

Consideră că decizia menționată este ilegală și neîntemeiată.

Susține că prin decizia contestată a fost încălcat art. 4 alin. (5) din Legea nr. 206 din 07 iulie 2006 privind susținerea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii, conform căruia autoritățile publice locale au obligația de a preveni creșterea nejustificată a taxelor.

Menționează că această obligație urmează a fi respectată de organele administrației publice locale, reieșind din indicii micro și macro economici pe țară, prognoza ratei anuale a inflației stabilite de Banca Națională a Moldovei, precum și din alți factori.

Afirmă că prin Legea nr. 48 din 26 februarie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, au fost introduse unele modificări la Titlul VII al Codului fiscal, fiind excluse cotele maxime admise la instituirea taxelor locale. Prin urmare, legiuitorul nu a urmărit scopul măririi exagerate a taxelor locale de către organele administrației publice locale, ci doar a modificat nivelul autonomiei locale conform principiului descentralizării, iar taxele locale urmau să crească de la an la an conform nivelului de trai, precum și posibilităților financiare ale agenților economici.

Consideră că prin emiterea deciziei Consiliului or. Făleşti nr. 7/25 din 14 decembrie 2012, anexa nr. 3.3, au fost lezate drepturile ÎI „Olaru Alexandr”.

La 26 iulie 2013, ÎI „Olaru Alexandr” s-a adresat la Consiliul or. Făleşti cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat micșorarea cotelor la taxele locale noi, însă prin răspunsul nr. 433 din 05 august 2013 Primăria or. Făleşti i-a comunicat că cererea de micșorare a taxei locale pentru amplasarea obiectului comercial nu a fost acceptată de către Consiliul or. Făleşti.

Prin urmare, solicită anularea în parte a deciziei Consiliului or. Făleşti nr. 7/25 din 14 decembrie 2012 privind aplicarea taxelor locale în privința ÎI „Olaru Alexandr”.

Prin hotărârea Judecătorei Făleşti din 28 octombrie 2013 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2014 a fost respins apelul declarat de către ÎI „Olaru Alexandr” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 21 martie 2014, în termenul prevăzut de lege, ÎI „Olaru Alexandr” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Recurenta ÎI „Olaru Alexandr”, în motivarea recursului, a indicat că hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate.

Menționează că prin decizia contestată a fost încălcat art. 4 alin. (5) din Legea nr. 206 din 07 iulie 2006 privind susținerea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii, conform căruia autoritățile publice locale au obligația de a preveni creșterea nejustificată a taxelor. Această obligație urmează a fi respectată de organele administrației publice locale, reieșind din indicii micro și macro economici pe țară, prognoza ratei anuale a inflației stabilite de Banca Națională a Moldovei, precum și din alți factori.

Afirmă că prin Legea nr. 48 din 26 februarie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, au fost introduse unele modificări la Titlul VII al Codului fiscal, fiind excluse cotele maxime admise la instituirea taxelor locale. Prin urmare, legiuitorul nu a urmărit scopul măririi exagerate a taxelor locale de către organele administrației publice locale, ci doar a modificat nivelul autonomiei locale conform principiului descentralizării, iar taxele locale urmau să crească de la an la an conform nivelului de trai, precum și posibilităților financiare ale agenților economici.

Invocă că recurenta a explicat în ședința de judecată faptul că nu este rațională o astfel de majorare a taxelor locale de la 4500 lei până la 15000 lei, că comisia ar trebui să ia în considerație rata inflației, locul amplasării obiectului de reparație a autovehiculului, precum și alți factori și că nu este normal de a majora taxele locale cu 200%, majorare extrem de exagerată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎI „Olaru Alexandr” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ÎI „Olaru Alexandr” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Întreprinderii individuale „Olaru Alexandr” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevski